

Var står svensk segling 2023?

DEN FRÅGAN FÅR jag rätt ofta. Svaret kan vara enkelt och utgå från framgångarna som våra landslagsseglare och de som kommer bakom, vårt utvecklingslandslag, skördat under året. Något som jag uppmärksammade i min förra ledare. Tänk dessutom att två av våra seglare, Vilma Bobeck och Rebecca Netzler nominerats till World Sailings "Årets kvinnliga seglare 2023". Med det perspektivet är svaret att svensk segling står stark idag.

MEN FRÅGAN ÄR komplex och kräver lite mer eftertanke innan man svarar. Vid en analys som förbundsstyrelsen, med stöd av kansliet, gjorde efter säsongen kan vi se några trender, positiva och negativa. På den positiva sidan har segling med tillhandahållna båtar ökat vilket är ett strategiskt mål för oss. Främst är det sprintkonceptet som uppskattas. Idag seglas sprint i flera båttyper, inte bara J70 som används i Allsvenskan. Ett exempel är Feva sprint cup för ungdomarna som varit lyckad. Många klubbar har också svarat upp på en ökad efterfrågan på träningsverksamhet för äldre ungdomar och unga vuxna. Inom svensk segling har vi även en bra bas, väldigt bra unga och engagerade pedagogiska ledare. Och det kommer fler och fler unga in i styrelser runt om i landet.

PÅ DEN POSITIVA sidan är såklart också upp-

gången och tillströmningen till våra seglar-skolor. Under pandemin var deltagarantalet "all time high" men det har klingat av något för att nu vara på mer normala nivåer. En annan positiv trend är viljan att delta i den snabba utvecklingen som sker inom foilande segling. Utvecklingen med klasser som kite-foil, wind- och wingfoil, foilande jollar och katamaraner går fort och är spännande. Jag önskar ibland att jag var lite yngre och hade hela den nya seglingsvärlden att upptäcka.

BLAND DE NEGATIVA trenderna som vi ser vid analysen är bland annat att färre åker i väg på våra cuper i närområdet. Orsakerna är många, men mindre tillgänglig tid för familjen, mer segling och träning på hemma-plan, färre vill tävla, de som satsar åker utomlands för att få konkurrens är några orsaker som vi diskuterar.

ÄVEN PÅ KÖLBÅTSSIDAN finner vi motsvarande diskussion. I slutet på september bjöd jag in till en diskussion för att känna efter hur några av våra fantastiska arrangörer upplever utvecklingen på kölbåtssidan. Många förslag och tankar utbyttes och dessa kommer vi att återkomma till under vinterns olika seminarier och möten som förbundet arrangerar.

SAMMANFATTNINGSVIS KONSTATERAR JAG att det fortsatt är högklass på svensk segling, dess utövare och funktionärer och vi har många

utövare spridda i en mängd olika klasser. Samtidigt behöver vi luta oss framåt för att både behålla och rekrytera nya seglare, ledare och funktionärer till "Svensk segling - tillgänglig för alla". Med den uppmaningen får jag önska er alla - En riktigt God Jul och ett Gott Nytt År.

Olof Granander
Ordförande
Svenska Seglarförbundet

SVENSK Segelsport

OFFICIELLT ORGAN FÖR SVENSKA SEGLARFÖRBUNDET: af Pontins väg 6, 115 21 Stockholm. tel. 08-459 09 90. **E-MAIL:** ssf@ssf.se, övriga kontaktuppgifter finns på www.svensksegling.se
KANSLI: Marie Björling Duell (förbundsdirektör/sportchef), Åsa Blomqvist-Jonsson (ekonomi/administration), Magnus Grävare (förbundskapten), Jenny Axhede (utbildningskoordinator), Anders Larzon (projekt), Emelie Lindström (klubbstödsansvarig), Therese Wolgast (verksamhetsutvecklare), Patrik Erlanson (båtteknik/mätbrevsfrågor), Mats Olsson (PR/kommunikation), Marit Söderström (kommunikation), Karin Knigge (parasegling/klubbstöd Västkusten), Robert Strange (barn- och ungdomsansvarig) Isabelle Lindsten (kappsegling/event), Klubbstöd: Oscar Wersäll, Stockholm, Raul Fuentes, Skåne Martina Söderbom, Västkusten.

STYRELSE: Olof Granander (ordförande), Annika Ekman (vice ordförande), Mikael Stämning (skattmästare), Annika Carlunger, Kristina Hedström, Gustaf Lindskog, Johnie Berntsson, Pär Jansson, Per Gustafsson, Lisa Wermelin.

Svenska Seglarförbundet, SSF, är svensk seglings riksorganisation med cirka 99 700 medlemmar fördelade på 324 klubbar, 16 distrikt och 66 klassförbund. SSF är anslutet till Riksidrottsförbundet och Sveriges Olympiska Komité.

PARTNERS

Från vänster: Beata Törneman, Julia Carlsson, Johanna Thiringer, Amanda Ferdinandsson, Felicia Kantling.

TEAM BEATA TÖRNEMAN VANN WOMEN ON WATER

Årets andra Women on Water avgjordes i fina förhållanden en helg i oktober utanför Marstrand.

Team Beata Törneman, GKSS, vann endast en poäng före Sandra Sandqvist och hennes besättning från KSSS. Aldrig tidigare har så många som 15 besättningar gjort upp om vem som är Sveriges bästa kvinnliga kölbåtsbesättning just nu. Text: Mats Olsson Foto: Claes Lundin

– **VI** ÄR ett gäng kompisar som älskar att tävla och umgås med varandra, så lika delar att ha kul på båten och trivas ihop, men också vässa kunskaperna och ta plats på banan när det gäller. Det här året har vi haft en fin möjlighet till träning i J/70 genom vår hemmaklubb GKSS, både genom bra motstånd och duktiga tränare, säger Felicia Kantling i den vinnande besättningen.

Tävlingarna skulle ha avgjorts under två dagar men lördagens seglingar fick ställas in då det blåste 30 m/s utanför Marstrand. Söndagen blev desto finare med

vindar från tre till nio m/s. Det var skiftigt och puffigt och stora skillnader från race till race – det vill säga riktigt utmanande för besättningarna.

WOMEN ON WATER (WoW) är ett kappseglingsevenemang enbart för kvinnliga besättningar. Sverige arrangerade sin första WoW-tävling 2019 och Seglarförbundet har ambitioner att fortsätta utöka och förbättra tävlingsformen.

Flera andra länder i Europa har också WoW-event och sedan några år tillbaka arrangeras

Womens Sailing Champions League (WSCL). Varje land får skicka flera kvinnliga besättningar till WSCL och det är WoW-seglingarna som är det svenska kvalet. För två år sedan lyckades svenska Johanna Bergqvist med besättning vinna finalen av WSCL.

– Women on Water är en jättefin möjlighet för många kvinnor att ta plats på seglingsarenan, både de med fler seglingsstimmar i bagaget och nykomlingar i klassen. Vi älskar att segla mixed men WoW är en alldeles särskild gemenskap där alla lag hejar på varandra, vilket bidrar till en härlig energi

och stämning, säger Felicia.

FÖR TEAM BEATA Törneman seglade Julia Carlsson, Felicia Kantling, Amanda Ferdinandsson, Johanna Thiringer och Beata Törneman. KSSS besättning, som knep silvret, bestod av Sandra Sandqvist, Malin Tengström, Johanna Sommarlund, Clara Svensdotter och Madeleine Lithvall. GKSS tog även tredjeplatsen. I den besättningen ingick Sanna Mattsson, Olivia Lindkvist, Linda Däldborg Leech, Camilla Cedercrutz och Sofia Falkendal. ♣

Från vänster: Ingvar Hansson, Henric Wigforss, Hanna Koba, Hanna Jonsson, Emil Järudd, Rebecca Netzler, Vilma Bobeck, Peter Gustavsson, Erik Norlén. Längst fram: Claes Hultling.

Årets seglare prisade

I samband med Seglingens Mästare i Marstrand hade Seglarförbundet sin årliga utmärkelseutdelning till de mest framgångsrika svenska seglare i olika kategorier. Här är vinnarna. Text: Mats Olsson Foto: Daniel Stenholm

ÅRETS SEGLARE – VILMA BOBECK, KSSS OCH REBECCA NETZLER, GKSS

Motivering: Trots flera skador under säsongen har Vilma och Rebecca dominerat sin klass fullständigt. På För-OS vann de ett brons trots att de inte seglade i medaljracet p.g.a. en skada. Och på VM i Haag var de så överlägsna att guldet var deras redan innan medaljracet. Av 15 race på VM vann de 7 och var på pallen i ytterligare 5. Bakom sig hade de dubbla världsmästare och dubbla olympiska mästare. Trots sin överlägsenhet och stjärnstatus har de båda behållit sin ödmjukhet – och delar gärna och frikostigt med sig av sina erfarenheter till yngre seglare.

ÅRETS KVINNliga SEGLARE – WINGS SAILING TEAM, GKSS

Motivering: Med ett VM-silver och seger i GKSS Match Cup kan Wings Sailing Team se tillbaka på en stark säsong. Den största segern kom i årets avslutande tourtävling. Vinsten innebar att de också vann hela Women's World Match Racing Tour 2023.

Men årets pristagare är inte bara framgångsrika på kappseglingensarenan. Wings Sailing Team jobbar också aktivt och framgångsrikt med projektet "Small Wings" med att sprida seglingsglädje och matchracing till yngre tjejer. Och att coacha dem att nå sina mål inom seglingen.

ÅRETS MANLIGA SEGLARE – ERIK NORLÉN, KSSS

Motivering: Trots sina unga år har Erik Norlén ett imponerande CV och många ser redan en komplett seglare. Han kombinerar sin talang med ett enormt driv och vid nästan varje tävling han ställde upp i under året var han med och kämpade om medaljerna. Vad sägs om: guld SM ILCA 7, brons UEM ILCA 6, fyra UVM ILCA 6, brons Europacup ILCA 6 – bland mycket annat. Och när Erik gjorde sin internationella debut i ILCA 7 vann han ett silver, en ynka poäng från guld, i U19-klassen på EM i Stavanger.

ÅRETS MIXEDBESÄTTNING – EMIL JÄRUDD, KSSS OCH HANNA JONSSON, GKSS

Motivering: Emil och Hanna har arbetat seriöst, välplanerat och målmedvetet med ett tydligt mål att nå världstoppen. På VM i Haag fick de ett kvitto på att hårt arbete lönar sig. I finalen stod de för en makalös upphämtning efter en miss i starten. De slutade tvåa i medaljracet vilket räckte till ett VM-brons. I de 16 racen på VM var de på en pallplats sex gånger. Och de var topp-8 i alla racen utom ett. Emil och Hanna uppvisade en jämnhet och en förmåga att behärska alla förhållanden som konkurrenterna inte var i närheten av.

ÅRETS LYFT SOM SEGLARE – HANNA KOKA, KSSS

Motivering: Hanna Koba gjorde ett riktigt lyft redan i sitt allra första race på ett senior-VM, då hon respektlöst seglade in på femte plats. Den framgången ledde senare fram till guldfinal vid VM i Haag. Men att lyftet kom under 2023 var ingen tillfällighet, snarare resultatet av en mycket målmedveten planering. Samtidigt med studier på läkarlinjen gör Hanna nu en seriös satsning på att nå

Claes Hultling får årets Pelle P-pris

Seglaren, läkaren och samhällsdebattören Claes Hultling får priset för sitt stora engagemang och insatser för parasegling och att göra segling tillgänglig för alla. Priset instiftades i samband med Pelle Pettersons 90-årsdag i fjol och tilldelas en person som är en god ambassadör och förebild inom svensk segling. Text: Marit Söderström Foto: Daniel Stenholm

1984 DÖK CLAES på en sten, bröt nacken och blev förlamad från bröstet och ned. Han har sedan dess rest världen över för att öka kunskapen och skapa bästa tänkbara förutsättningar för personer som lever med bruten rygg eller nacke. Men parallellt har Claes gjort stor skillnad för att samma målgrupper ska få uppleva det han älskar mest – segling, hav och skärgård.

Claes seglade den klassiska R8 på 80-talet men fick efter skadan tänka om. Den minsta R-båten 2.4mR, eller Tvåfyran var under stark uppgång och Claes såg potentialen.

– Efter min skada 1984 förstod jag hur viktig seglingen var för mig och det var kul att fortsätta segla. Jag såg potentialen i att öka integreringen av paraseglare i klassen då Tvåfyran kan anpassas väl för olika funktionsnedsättningar, berättar Claes och fortsätter:

– Vi fick en stor spridning av klassen och 1989 arrangerade vi VM i Tvåfyra i Saltsjöbaden med 125 deltagande båtar med 15–20 paraseglare.

TVÅFYRAN BLEV OCKSÅ ”verktyget” för att växla ut integreringen med full kraft i Sverige genom Stiftelsen Skota Hem som Claes startade 1986 och projektet ”Segling utan Gränser” som startade 1994 med hjälp av Arvsfondsmedel. Kärnan var att besöka segelklubbar runt om i Sverige och visa på

tillgängligheten genom prova på-segling i Skota Hems Tvåfyror till personer med funktionsnedsättning. Under tre år fick hundratal personer från Malmö i söder till Luleå i norr uppleva friheten att glida ut på havet och lämna sin funktionsnedsättning i land.

Basen för Skota Hems verksamhet är sedan 1994 den röda stugan bredvid KSSS klubbhus i Saltsjöbaden utanför Stockholm och verksamheten är snart inne på sitt 31:a år. Den fysiska platsen för Stiftelsen och verksamheten är viktig – att finnas vid ett av Sveriges största seglingscentra där både seglarskolor, träningsverksamhet, elitsegling och fritidssegling rymms.

CLAES HAR ÄVEN bidragit stort till att segling blev en paralympisk gren, först som testgren 1996 i Atlanta och 2000 i Sydney som medaljgren med två klasser; tremansbåten Sonar och

Tvåfyran. Claes vann uttagningen till Sydney och fick representera Sverige i Tvåfyran.

– Det var fantastiskt att segla på Sydney Harbour utanför Operahuset och ”The Heads”. Men så fort det blev en paralympisk klass så dök det upp deltagare med väldigt ringa handikapp. Man blir klassificerad mellan 1-7 och jag med min höga ryggmärgsskada är en 1:a medan det finns seglare som saknar några fingrar på handen och klassas som 7:a. Men det är svårt att värdera handikapp och man måste acceptera att det inte blir helt rättvist, säger Claes.

Sommaren 2023 förverkligade Claes ytterligare ett drömprojekt – ”LOVA - Segla Högre”, en eskader i Stockholms skärgård för personer med ryggmärgsskada.

– Vi var totalt 29 ryggmärgsskadade seglare som deltog under olika delar av eskadern 2–21 juni. Jag sov själv 14 nätter i skärgården varav 10 i en tältsäng i vår ombyggda plåtbåt med hytt. Den har både handikapptoilet och dusch, berättar Claes.

ATT MÖJLIGGÖRA FÖR familjer där en person har ett omfattande funktionshinder, att segla några dagar i ytterskärgården, är nu ett viktigt mål. Detta hoppas Claes kunna fortsätta utveckla på flera av Sveriges kuster genom ett förestående arvsfondsprojekt. ”LOVA -Segla Högre”. ☺

världstoppen. I tävling efter tävling har hon levt upp till högt ställda förväntningar där hon toppade med ett SM-guld i ILCA 6.

ÅRETS JUNIOR – HENRIC WIGFORSS, KSSS

Motivering: Att vinna en världsmästartitel redan i yngre tonåren är få förunnat. Men Henric Wigforss är också en mycket unik seglare. Trots sina unga år seglar han moget, klokt och taktiskt. Det krävs också om man efter nio tuffa race och en rafflande guldfinal, med avslutande matchracing, ska koras till världsmästare på en regatta med 250 deltagare från över 50 nationer. Och redan tidigare på året hade Henric vunnit årets stora Optimistregatta i Garda. Segern på VM var det första svenska guldet i klassen på 43 år.

ÅRETS BÄSTA JUNIORPLACERING

– HENRIC WIGFORSS, KSSS

Motivering: Halvan tilldelas den junior/det juniorlag som under året erhållit den bästa placeringen på ett VM, EM, JVM eller JEM. Henric Wigforss tilldelas utmärkelsen för sitt

VM-guld i Optimist.

ÅRETS HAVSKAPPSGLARE

– PETER GUSTAVSSON, GYC/RORC

Motivering: Efter att under många år ha motiverat och inspirerat andra seglare, har pristagaren under året utmanat de stora haven genom deltagande i Melbourne - Hobart samt seglat fram och tillbaka till Bermuda solo och deltagit som doublehanded under Bermuda 1–2 med fina resultat. Peter har med noggranna förberedelser, envishet och gott sjömanskap visat att gränser är till för att flyttas och att han är Årets Havskappsegelare.

HALL OF FAME – INGVAR HANSSON

(medlem nr. 16)

Motivering: Det är nästan 50 år sedan årets nye medlem i svensk seglings Hall of Fame var den helt dominerande gästen i världen i sin klass. Under mitten på 70-talet seglade han tillsammans med ”sin” rorsman hem två VM-guld, två VM-silver och EM-guld.

Karriären peakade vid OS i Montreal 1976 då den svenska duon vann det olympiska guldet i överlägsen stil. Hans styrka var hans storlek och just styrkan. Det krävdes i Tempest som då var den i särklass snabbaste entypskölbåten och där bara gästen stod i trapets. Under några år var båten ”Virrvarr” med John Albrechtson och Ingvar Hansson i det närmaste oslagbar.

PELLE PETTERSONS HEDERSPRIS – CLAES HULTLING

Motivering: Med ett outtröttligt engagemang för att göra segling tillgänglig för alla har Claes, som förebild och entreprenör, i över 30 år drivit utvecklingen av parasegling och segling för alla oavsett förutsättningar. Stiftelsen Skota Hem och starten av projektet Segling utan gränser 1994 blev plattformen för tusentals personer med funktionsnedsättning att få uppleva segling som idrott och rekreation. Claes bidrog även stort till att parasegling kom med som medaljgren på Paralympics i Sidney 2000 där han representerade Sverige i Tvåfyran. ☺

HALL OF FAME
INGVAR HANSSON

Ingvar Hansson invalid i seglingens Hall of Fame

En av Sveriges mest meriterade gästar, OS-mästaren Ingvar Hansson, har valts in som medlem nummer 16 i Svensk Seglings Hall of Fame. Text: Mats Olsson Foto: Daniel Stenholm

– **JAG HAR** aldrig ens tänkt tanken att jag skulle kunna bli invalid i Hall of Fame. Men jag är givetvis oerhört glad. Jag trodde nog att inte många kom ihåg mig. Jag är ju inte yngst i gänget, men förmodligen tyngst, säger Ingvar Hansson. Det är nästan 50 år sedan årets nye medlem i seglingens Hall of Fame var den dominerande gästen i världen i sin klass. Under mitten på 70-talet seglade han tillsammans med John Albrechtson hem två VM-guld, två VM-silver och EM-guld i Tempest. Karriären peakade vid OS i Montreal 1976 då den svenska duon vann det olympiska guldet i överlägsen stil.

Ingvars styrka var hans storlek och just styrkan. Det krävdes i Tempest som då var den snabbaste entypskölbåten och där bara gästen står i trapets. Under några år var "Virrvarr" med John och Ingvar i det närmaste oslagbar.

– Jag började segla ganska tidigt. Jag är uppväxt i Önnered där mycket handlar om sjön och jag tyckte att båtar och segling

var väldigt intressant. Jag och min bror sålde tidningar och sparade ihop så att vi kunde köpa en egen Starbåt. Det blev en ganska ful sak som hette just "Fuling", berättar Ingvar och fortsätter:

– Min första tävling seglade jag tillsammans med min två år yngre bror i Kullavik 1966. Jag styrde och brorsan gastade och vi lyckades slå de etablerade stjärnorna. Vi förstod ingenting utan undrade vad som hände. Men vi tyckte givetvis att det var jätteroligt.

SEGLINGEN BLEVEN stor del av unge Ingvars liv och framför allt blev han en efterfrågad gäst. Att vara två meter lång med relativt korta ben och lång överkropp är en fördel när man ska hänga i trapets.

Under första halvan av 70-talet gjorde Ingvar bland annat tre starbåts-VM med Pelle P – 1972 i Caracas, Venezuela, 1974 i Laredo, Spanien då det blev ett VM-silver och 1976 i Nassau, Bahamas.

– Jag och John Albrechtson blev en besättning när hans tidi-

gare gäst fick ryggproblem. Jag tyckte vi passade bra ihop. John var väldigt noggrann. Jag lärde mig enormt mycket av både Pelle och John. Framför allt att aldrig lämna något åt slumpen. När vi seglade tänkte vi aldrig att det här borde vi ha gjort. För vi hade gjort allt och det har följt mig hela livet att leva upp till Johns sätt att tänka och att vara.

– Vår första båt var en italiensk Tempest som var usel. Den läckte överallt och var nog världens långsammaste. Ändå lyckades vi bli fyra på OS i Kiel. Mest berodde det på att vi passade så bra ihop. Vi kände att om vi kan göra så här bra resultat nu, vad kan vi då inte göra med en riktigt bra båt. Så vi köpte en tysk Tempest "Virrvarr" 1974 och den var fantastisk.

DET BÖRJADE MED seger i de italienska mästerskapen och sedan bar det över till Nordamerika och de amerikanska mästerskapen och därefter för-OS i Kanada.

– Vi vann alla seglingarna på för-OS utom en. Och när det

sedan blev dags för OS i Montreal 1976 så gick det nästan lika bra. Jag glömmer aldrig vår serie 4-1-2-1-7-2-1. Inför sista seglingen kunde bara ett haveri stoppa oss från guldet.

Det blev inget haveri. Men OS i Montreal blev slutet för Tempest som en olympisk båt. Den fick bara vara med två gånger.

– Vi sålde Virrvarr i Schweiz på hemvägen från Garda där vi hade seglat något VM eller EM. Jag vet att det gick bra för den nye ägaren i början. Men sedan vet jag inte var båten tog vägen. Kanske finns den kvar, säger Ingvar.

DET BLEV YTTERLIGARE en olympisk satsning för Ingvar. Tillsammans med Erik Thorsell försökte han kvala in till OS 1980. Men de misslyckades vid uttagningarna i Sandhamn och kom aldrig i väg till OS.

– Numera seglar jag inte jolle längre. Jag har familjeseglat under många år men den sista båten sålde vi 2018. Ryggen sade ifrån, helt enkelt, avsluta Ingvar. ☺

Klubbssamarbete bakom lyckad sprinttävling

När intresset för klubbens SRS-seglingar minskade beslutade Halmstads SS att testa att arrangera en sprintsegling. Tillsammans med tre andra klubbar längs södra Kattegattkusten och i Öresund skapade man "ÖreKatten" – en tävling på blå nivå som främst riktade sig till ungdomar. Testet slog väl ut. Nu planerar man för en uppföljning 2024 och hoppas på fler klubbar på startlinjen. Text: Mats Olsson Foto: Olle Berg

– **DET VAR** förra hösten som vår duktige kappsegelare Anders Hellekant, som bland annat vunnit seglingens mästarte och som seglar i Allsvenskan, sa till mig att vi måste ordna något sprintrace, för det är så man kommer att kappsegla i framtiden, berättar Olle Berg, en av klubbens engagerade medlemmar.

Olle och Halmstads SS hade givetvis märkt att intresset för SRS-kappseglingar med familjebåtar hade minskat kraftigt de senaste åren, även om klubbens tisdagsseglingar fortfarande arrangeras.

Man bestämde sig för att följa Anders Hellekants råd och en inbjudan skickades ut till klubbar i Skåne

och Halland om att tillsammans arrangera en sprintsegling.

TANKEN MED TÄVLINGSFORMEN är att kunna erbjuda riktiga kappseglingar utan att seglarna behöver äga egna båtar. Dessutom bygger man upp en gemenskap mellan seglare från olika klubbar i närheten. Det har redan resulterat i gemensam träning i Halmstads två J70-båtar och några har fått prova på som besättning i Allsvenskan.

Tre klubbar nappade på inbjudan till ÖreKatten; Lerbergets SS, Varbergs SS och Råå JK. Tävlingen seglades i klubbarnas C55-båtar. I första hand vände man sig till ungdomar födda 2011 och tidigare. Men inga

åldrar stängdes ute.

– Redan i våras bjöd vi in till ett seminarium i sprintsegling som Anders Hellekant höll i. Alla klubbar som hade visat intresse för ÖreKatten kom. Det var verkligen uppskattat, berättar Olle och fortsätter:

– Målet var att varje klubb skulle komma med tre besättningar. Men det lyckades vi inte riktigt med, utan det blev totalt åtta besättningar från de fyra klubbarna. Men det blev en kanondag. Racen låg på cirka 12–14 minuter och vi hann med 20 race trots att ett åskväder som passerade tvingade oss i land en stund.

VARJE KLUBB SKULLE komma med egna C55:or och man skulle även

bidra med en rib och en förare per klubb. Och för att göra seglingarna så rättvisa som möjligt hade klubben lånat in segel från Seglarförbundet och båtarna trimmades enligt North Sails anvisningar.

– Vi ville få det rättvist och det blev faktiskt helt likvärdiga båtar. Vi kunde inte se någon skillnad i resultatlistan utan det blev verkligen riktig kappsegling.

SEGLINGARNA AVGJORDES I slutet av augusti och redan är planeringen för nästa års tävling i gång.

– Vi hoppas få med ytterligare några klubbar och vi tänker oss nog att lägga seglingarna i början av augusti för att kunna locka de klubbar som har mest aktivitet på sommaren, säger Olle Berg. ☘

Några kommentarer från deltagarna:

- Fin möjlighet för domare under utbildning att få erfarenhet av direktdomning.
- Roligt då det är annorlunda. Kul att möta "nya" besättningar i varje race.
- Mycket bra träningsform med möjlighet att lära mer om närtaktik/regler.
- Mycket bra, kul med sprint och utmanande.
- Roligt och trevligt arrangemang.
- Bra, kul med korta race.

